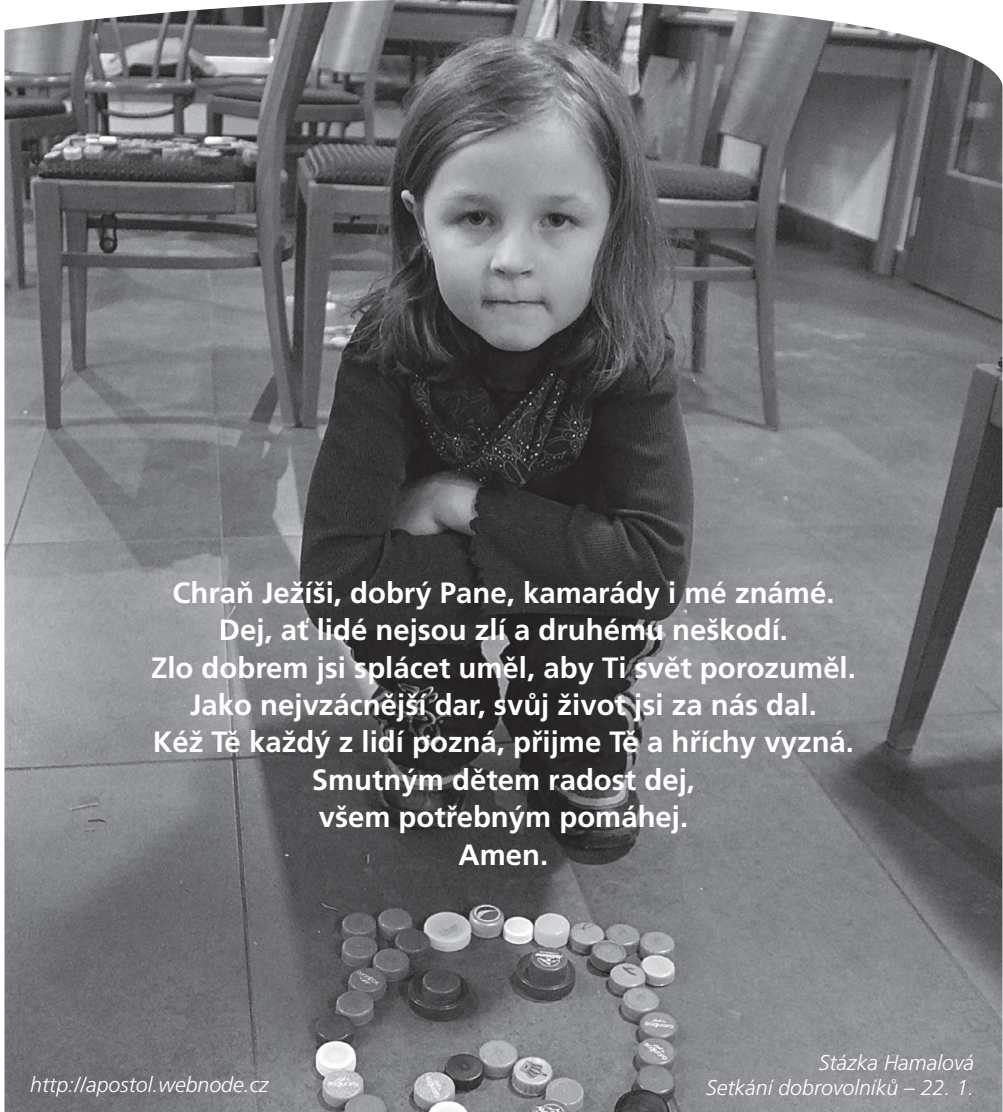

FCHODOVINY

Chraň Ježíši, dobrý Pane, kamarády i mé známé.
Dej, ať lidé nejsou zlí a druhému neškodí.
Zlo dobrem jsi splácet uměl, aby Ti svět porozuměl.
Jako nejvzácnější dar, svůj život jsi za nás dal.
Kéž Tě každý z lidí pozná, přijme Tě a hříchy vyzná.
Smutným dětem radost dej,
všem potřebným pomáhej.
Amen.

<http://apostol.webnode.cz>

Stážka Hamalová
Setkání dobrovolníků – 22. 1.

22.1.
EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA
V EVANGELICKÉM KOSTELE
JANA MILIČE Z KROMĚŘIŽE

22.1.
DOBROVOLNÍCI
PODEKOVÁNÍ

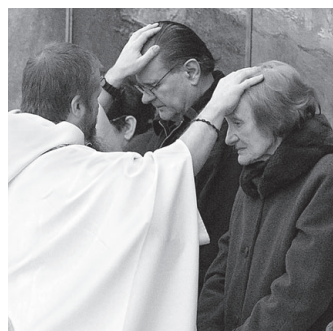
26.1.
LUBOMÍR MLČOCH
EKONOMIE
A KRIZE RODINY

2.2.
HROMNICE
U SV. FRANTIŠKA

9.2.
DIVADLO
VÍTI MARČÍKA

11.2.
DEN
NEMOCNÝCH

Láska a závazek... Jak to má Bůh a jak to máme my?

Deuteronomium 7,8 „Protože vás Hospodin miluje a zachovává přísahu, kterou se zavázal vašim otcům, vyvedl vás Hospodin pevnou rukou a vykoupil tě z domu otroctví, z rukou faraóna, krále egyptského.“

Všichni chceme být milováni a milovat, ať už si to uvědomujeme či nikoliv. Ale proč nám to znovu a znovu nevychází. Proč i ti, kteří si relativně žijí bez nějakých kdovíjak velkých složitostí, prožívají, že život se nedaří a chybí mu láska. Jeden (ne jediný) z mnoha důvodů je neschopnost závazku, věrnosti závazku a neschopnost k rozhodnutí a to často ze strachu, že o něco přijdu.

Možná příklad. Často zveme mladší generace k nějaké aktivitě dokonce i velmi dopředu, ale odpověď je: „Já nevím.“ Přitom se za tím skrývá, co když přijde lepší nabídka něčeho jiného. Tímto způsobem pak přichází dotyčný o možnost naučit se volit a prožít věrnost rozhodnutí a nakonec prožívat trvalost lásky. Bez rozhodnutí a závazku není možná opravdová láska.

Jak je zachyceno o Bohu v úvodním textu, od kterého se všichni učíme a jsme stvoření k jeho obrazu, Hospodin miluje a zachovává závazek přísahy. Bůh z lásky stvořil člověka. Bůh se zavázal starat se o něj a v průběhu dějin uzavíral s lidmi svoji smlouvu znovu a znovu. Boží Láska je totiž taková, že je ochotna zavázat se a tím se zároveň osvědčuje, neboť bez závazku není láska autentická. Respektive teprve závazek je vyjádřením lásky par excellence. Bez závazku je totiž láska jen něčím částečným a my lidé toužíme opravdu po něčem jiném, totiž po lásce totální, která se nás nevzdá. Dokonce i naše láska je teprve tenkrát, když se stane totální, naplněná. Zavázat se k něčemu je tedy velmi důležité a navý-

sost zralé vyjádření láskyplného vztahu nejen Božství, ale i lidství. Rád bych pozval každého z nás k rozhodnutí „k totalitě lásky“ či možná lépe závazku lásky bez pochyb, že mi něco jiného uteče. Možná nestihnou všechno, ale budu milovat a potkám-li jako protějšek podobného člověka, zažijeme spolu závrať opravdového milování, které je věrné a pevné. Láska má tedy jeden ze svých kořenů v rozhodnutí a věrnosti. V postní době, která nám začíná, je možná fantastickým trenažérem pro lásku rozhodnutí a věrnost rozhodnutí, pro nějaký skutek pokání.

P. Michael

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, moc se mi líbílo, a věřím, že nejen mně, kázání otce Michaela o praktickém životě s vírou. Jak víru utužovat, posilovat a nakonec i uvádět v praxi skrze skutky lásky. Je hezké, jak jsme každý jiný a víru si prohlubujeme různými prostředky. Jedni mají v oblibě modlitbu růžence, jiní zase Korunky k Božímu Milosrdenství, breviáře, různé novény, pravidelné čtení Písma, každodenní přijímání Eucharistie a časté přijímání svátosti smíření. Skrze tyto a další prostředky se naše duše setkává se svým Tvůrcem. Přijímá Jeho lásku a má tak sílu a zdroje k milování svých blízkých.

1. března vstupujeme Popeleční středou do nové postní doby. Co kdybychom se snažili tento Církví daný čas před Velikonocemi využít k pravidelnému setkáváním s Bohem? Dejme si tu práci a dopřejme své duši setkání s Ním a spočinutí v Jeho náručí. Když už nic jiného, tak alespoň důvěrné pozvání Jeho do svého nitra, otevření všech komnat a zákoutí a vpuštění Světa, které prozáří temnoty, uzdraví rány, zbaví strachu, dodá odvahy, posílí naději a doplní tolik potřebnou nádobu lásky. „Přijď, Pane, provázej nás svým Duchem letošní postní dobou. Dotýkej se všeho v nás, Ty víš, co potřebujeme, po čem toužíme, jaké si děláme starosti a obavy, čeho se bojíme, koho málo milujeme. Odevzdáváme se Ti. Amen.“

Katka

„Kalkatu najdeš
na celém světě.
Potřebuješ na to
jen oči.“

19. března 1949 Matka Tereza
přijímá svou první spolupracovnici.

Někteří lidé stále se vymlouvají na dobu, v které žijí. Doba socialismu. Nemohli jsme chodit na náboženství.

Samozřejmě, že tam byly dost velké těžkosti. A dnes, dnes není čas, podnikáme, jsme zaměstnání od rána do večera. Tempo dnešní doby je obrovské. Taková je doba. Doba je náročná. Každá doba je svým způsobem složitá, můžeme říci: plna překážek, různého trápení, nedostatku dobra a lásky. Některé lidi nejen že se vymlouvají, ale také si stále stěžují, stále jim něco vadí; nespokojenost, nedostatek radosti provází jejich život. A přitom Bůh všechno prožívá s námi. Ať je to bolest, radost. Bůh jde s námi. Bůh má také své dějiny skrze Ježíše i skrze nás. Jde s námi v každé době, i v té dnešní, kterou žijeme, každý z nás.

On nás zve na cestu, na cestu, která má smysl a logiku. Jít za Ježíšem, ta cesta není vůbec lehká, ale Ježíš je s námi, Ježíš jde s námi i ty naše osobní dějiny. On volá do našeho srdce: „**Obrátte se a věřte slovům evangelia. Otevřete svá srdce!**“; „**Miluj.**“ Vždyť Bůh je láska, Bůh nám dokonce přikazuje, abychom milovali. Milovat znamená mít druhého v srdci. Láska zasahuje nejen srdce a mysl, ale také život. **Láska je především radost srdce z dobra druhého** (opak závisť), **vyjadřuje se ústy jako chvála** (opak kritiky) a **uskutečňuje se rukama, které slouží druhému**. Láska se projevuje více skutky než slovy. Slova mohou být často prázdná, jen nějaká rétorická cvičení.

A jak vůbec se pozná láska? Láska pozná se jediné podle času. Čas nám ukazuje, jaká je láska. Rodiče, kteří milují své dítě, věnují mu čas. Matka k němu vstává, bez odměny mu dává všechny svůj čas. A jestli něco opravdu milujeme, tak tomu také dáváme čas. Ať je to profese, nějaký koníček, jazyky a dnešní mladí lidé internet.

A ten, kdo miluje Boha, Pannu Marii, ten také jim dává svůj čas. A Bůh, ten nás miluje, miluje každého člověka, ten nám stále věnuje svůj čas. Čas je opravdu měřítkem lásky. A jestli v partnerských vztazích (pokud to není důležité) nastává problém s časem, tak asi jaká láska je mezi nimi. S časem také souvisí dochvilnost. Dochvilnost je nesmírně důležitá. Jak často jsou na ní závislí další lidé. Kdyby slunce vycházelo, jak chce. To by byla určitě hrůza. To bychom křičeli nespokojeností. Proto je nutné mít v sobě řád. Mít v sobě kázeň. Mít v sobě pravidla. A k tomu se mají vést také děti. Děti jsou jako řeka. A ta potřebuje břehy, pokud jsou chatrné, tak řeka se lehce rozvodní a udělá nesmírnou paseku.

A Ježíš nám k tomu předkládá ta dvě největší přikázání: „**Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.**“ To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: „**Miluj svého bližního jako sám sebe.**“ Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci. (Mt 22,37-39) Bůh sám nám přikazuje jen to, abychom jedli ze stromu života: žít z jeho lásky, kterou nás miluje, a odpovídat na ni láskou k Němu, k sobě a k bližním. A jediné, co nám zakazuje, je, abychom se nepovažovali za pány života svého a druhých, protože jsme synové a bratři. Bůh chce, abychom byli tím, čím jsme, a nic jiného nechce. Bůh chce, abychom byli děti Boží, děti milujícího tatínka.

A Ježíš nám ještě přidává nové přikázání: „**Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci.**“ (Jan 13,34-35). Dokonce, „**milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Tak budete děti svého nebeského Otce, neboť on dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým. Jestliže tedy milujete ty, kdo milují vás, jakou budete mít odměnu! Copak to nedělají i celníci? A jestliže pozdravujete jen své bratry, co tím děláte zvláštního? Copak to nedělají i pohané? Vy však buďte dokonalí, jako je dokonalý váš ne-**

beský Otec.“ (Mt 5,44-48). Ježíš i nám říká, abychom byli dokonalí, jako je Otec, protože jsme jeho synové a dcery. I my se máme snažit podle toho žít. I nás Ježíš upozorňuje: „**Nemyslete, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se to všechno nestane. Kdyby tedy někdo zrušil jedno z těchto přikázání – a třeba i to nejmenší – a tak učil lidi, bude v nebeském království nejmenší. Kdo se však bude jimi řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký. Říkám vám: Nebude-li vaše spravedlnost mnohem dokonalejší než spravedlnost učitelů Zákona a farizeů, do nebeského království nevejdete.**“ (Mt 5,17-20). Ježíš přišel, aby nás vysvobodil z otroctví Zákona ne tím, že ho zruší – tím by převrátil dobro ve zlo a naopak – ale že ho naplní, a to způsobem vyšším, láskou. Ježíš není konec, ale cíl Zákona a Proroků: nikoli zrušení, ale naplnění. On žije Slovo, které bylo dáno Mojžíšovi a na něž se odvolávali proroci: je Syn, který naplňuje Otcovu vůli. Církev nehlásá Zákon, ale evangelium. Církev hlásá **radostnou zvěst o „přílišné spravedlnosti“ Syna**, který miluje jako Otec. Ale tím nepřestupuje Zákon. **Láska totiž nikomu nepůsobí nic zlého: úplným naplněním Zákona je láska** (Řím 13,10).

A pro nás, kteří se nacházíme v postní době, v tomto liturgickém období, je určitě potřebné a užitečné o těchto věcech rozjímat, k nim se vracet, ale hlavně také svůj křesťanský život žít tak, aby byl Bohu milý.

Váš jáhen Pavel Urban

Omlouváme se panu Urbanovi a čtenářům. V minulém čísle došlo k vynechání malé části textu, který teď přinášíme: *Jak mnohdy je náročné vyslovit to důležité slovo: Pane, věřím ti, důvěřuji tvé lásce. Jak často poznáváme, že nám ubývají síly, že jsme vyčerpáni, unaveni. Možná, že na nás také přijdou pochybnosti, že ztrácíme naději. Mnohdy strach zahlcuje naše nitro, bojíme se... To všechno je lidské. Možná, že je dobré, připomenout si příběh, který popisuje dva slepce, kteří šli za Ježíšem a hlasitě prosili o uzdravení.*

ZPRÁVY Z KCMT

Milí přátelé,

máme zde opět dobu postní, ale ráda bych se ještě ohlédla za masopustní veselí, kterou naše farnost již čtvrtým rokem pořádala, a která letos proběhla ve stylu tradičního staročeského masopustu. O organizaci této akce jsme se podělili s KC Zahrad. Příchod čekal průvod masek centrálním parkem, osm soutěží uvnitř i vně KCMT, divadelko pro děti a mnoho sladkých i slaných masopustních dobrot. Jen soutěžících dětí bylo 150, celkově k nám přišlo masopust oslavit přes 350 osob a odcházeli spokojeni. Zavítala k nám spousta lidí zvenčí, kteří k nám pravidelně nechodí. I tímto způsobem můžeme prezentovat naši farnost lidem z okolí. Chtěla bych velmi poděkovat těm z vás, kteří jste přišli s akcí pomoci, bez vaší ochoty a velkého nasazení by farnost společenské akce tohoto rozsahu vůbec nemohla nabízet.

Po pěti letech nás opět čekají volby do pastorační rady. Těší nás, že jste ve velkém počtu využili možnosti nominovat svoje kandidáty a že se o dění ve farnosti a personální obsazení pastorační rady zajímáte.

Od března dochází ke změně v personálním obsazení obsluhy naší farní kavárny CafeTerezie. Pan Milan Kail se rozhodl v této práci již nepokračovat, ráda bych mu za jeho dlouhodobou péči o farní kavárnu poděkovala. Vedení kavárny nyní převzala slečna Barbora Alterová, která zde vypomáhala již dříve. Rádi bychom rozšířili tým „farních kavárníků“, aby se mohli vystřídat podle svých časových možností. Pokud byste měli čas a chuť pracovat v kavárně, kontaktujte prosím přímo Báru Alterovou.

Tento měsíc vás zveme na Zastavení u Matky Terezy s vzácným hostem prof. Tomášem Halíkem. Nabídneme vám také divadelní představení, dvě nedělní keramické dílny pro rodiny a vernisáž výstav obrazů. Novinkou letošních postních programů budou folkrockové pašije v sále KCMT. Další umělecké ztvárnění Pašijí předvedou děti z dramatického kroužku při KSK na Květnou neděli.

Budeme vděční za vaši pomoc při jarním dobrovolnickém dni, kdy bude třeba naše kostely uklidit a připravit na Velikonoční obřady. Po práci vás jako vždy čeká společný oběd.

Přeji vám požehnanou postní dobu,
Karina Juráková
ředitelka KCMT

Co je v bibli mezi řádky

Některé události jsou v Bibli popsány do nejmenších podrobností, třeba vyhlášení nejrůznějších příkazů a zákazů ve Starém zákoně, jiné jsou jen naznačeny, mnohé si můžeme jen domýšlet. A může nás přitom napadnout spousta otázek: Jak tři mudrci sháněli dárky pro nového krále? Znali se Simeon a Anna před tím, než se setkali v chrámě? Kdo byli ženich a nevěsta v galilejské Káně? Co říkali andělé v nebi na to, že se Bůh chystá stvořit člověka?

A tak občas zavřu oči a nechám na fantazii, aby doplnila, co v Bibli není. Můžete to zkusit taky, třeba s krásným příběhem Zvěstování, který si připomínáme 25. března.

Honza Zindulka

A ANDĚL OD NÍ ODEŠEL

LK 1, 26–56

Lehce se uklonil, otočil se a odešel. Pootevřenými dveřmi pronikalo do komůrky světlo spolu se zvuky ranní ulice, které ohlašovaly další Boží den. Stejně, jako už stovky let. Jako by se nic zvláštního nestalo. Jen taková obyčejná návštěva...

Miriam však z dění tam venku nevnímala nic, dosud stála na místě, kde rozmlouvala s andělem.

Mnohokrát již přemýšlela, jak se to asi stane, až přijde Mesiáš. A najednou je to tady a je to vlastně docela obyčejné. Mesiáš se prostě za devět měsíců narodí. Jako docela obyčejné malé dítětko, které bude pít mateřské mléko, bude se muset přebalovat a hlavně bude potřebovat, jako všechny děti, lidskou lásku. Něžnou lásku matky, kterou mu má dát ona. A taky pevnou starostlivou lásku otce, a tu mu dá Josef.

Miriam se zachvěla. Josef. Vždyť je to teprve její snoubenec, ještě svůj svazek nepotvrdil před rabínem, ještě spolu nežijí. Jak mu tohle vysvětlí? Vždyť ani ona to vlastně ještě nechápe. A co rodiče? A sousedi? Jak se na ni budou dívat? Copak něco takového se dá rozumně vysvětlit? Všichni Izraelité toužebně očekávají Mesiáše, modlí se za jeho příchod. Ale dokážou přijmout, že přijde na svět jako dítě, které se narodí obyčejné chudé dívce v malém městečku Nazaret?

Miriam se v hlavě začaly vynořovat další a další otázky. Co vlastně takové dítě, které se má stát Spasitelem světa, bude potřebovat? Jakou výchovu a vzdělání mu s Josefem mohou poskytnout? Vždyť i ona má jen to, co dostala od rodičů, hlavně víru v jednoho Boha. To je sice základ, ale stačí to pro ochranu světa? Vybudování Božího království?

A jak se asi bude Mesiáš cítit v jejich malém domečku? Kam ho uloží? Josef mu určitě udělá kolébku, vyřezávanou, ale bude to pro Krále králů stačit? Miriam se rozhlédla po malé místnosti, která sloužila jako kuchyně, obytná světnice, dílna i ložnice. V koutě uviděla pavučinu a na zemi odstřížky látky, jak včera šila pro sousedku přehoz. A okolo ohniště rozházený popel, ještě ho nestačila po ránu uklidit.

Hned vzala koště a pustila se do úklidu, ale svoje obavy nezahнала. Nebudou malého Ježíška rušit kozy a osel, kteří mají chlívek hned za tenkou zdí? Přece jen měla anděla ještě chvíli zadržet, vždyť se potřebuje zeptat na tolik věcí. Rozběhla se ke dveřím, jestli ho přece jen ještě nechytí.

Vlastně nerozbeběla. Od té chvíle, co řekla „Ano“, cítí, že tu je najednou cosi, co nedokáže popsat, co cítí jen svou duší či srdcem. Jako by tu najednou kromě lidské skutečnosti, s jejími obavami, otázkami, nejasnostmi a nejistotami, byla ještě druhá skutečnost, nehmataelná, ale opravdová, i když nepochopitelná, ale tak nějak samozřejmá, tichá, uklidňující a přece nesmírně vznešená. Jak to říkal anděl? „Moc Nejvyššího tě zastíní.“ Sice se cítila spíše zalitá světlem než zastíněná, ale když to říkal anděl, tak to musí být pravda. Takže ta druhá, nadpřirozená skutečnost bude Moc Nejvyššího, to znamená Hospodinova.

Miriam se musela usmát, jak před chvílí viděla sama sebe utíkat ze dveří, a přitom pořád stála na stejném místě. Cítila, že její otázky a obavy jsou oprávněné, ale že je tu něco vyššího, co ji naplňuje pokojem. Úplně tomu nerozuměla, ale Bůh je přece všemohoucí a milostivý, takže není třeba o tom moc mudrovat.

Miriam se uklidnila a začala přemýšlet, čím by měla začít, aby Mesiáše dobře přivítala.

„No, co asi, nejdřív bych se měla nasnídat.“ Vyndala ze špajzu chleba, nalila si kozí mlíko a usadila se ke stolu. A obě skutečnosti, ta lidská i ta Božská, se tak nějak samozřejmě spojily v jednu.

Když Miriam uklidila ze stolu, věnovala se svým povinnostem – úklidu a šití. Ale čím dál více cítila, že se o svou radost musí s někým podělit. Rozběhla se do stáje a všechno vyprávěla oslíkovi a kozám. Ti se tvářili, jako že to chápou, ale to jen proto, že věděli, že po slovech přijde pohlázení a krmení. Nikdo jiný tu teď nebyl. Josef pracoval daleko v Betlémě, rodiče přijdou z pole až večer.

Pak si vzpomněla, co jí anděl řekl o Alžbětě. Ano, Alžběta ji určitě pochopí! Vždyť i ona na sobě pocítila Boží moc a milosrdenství. I ona se zanedlouho stane matkou.

Miriam vzala z police prázdný svitek a trochu překotně začala psát dopis.

„Milá Alžběto.

Ani si neumíš představit, co teď v duši cítím, jak můj duch jásá nad Boží velikostí a dobrotou. On je tak mocný a svatý je jeho jméno. Je tak milosrdný a štědrý k těm, kdo se ho bojí a žijí podle jeho spravedlnosti. Představ si, že shlédl na mě, na svou nepatrnou služebnici a skrze mě se jal naplnit svá dávná zaslíbení, která dal už našemu otci Abrahamovi. Vždyť on sytí hladové a bohaté posílá s prázdnou pryč, ujímá se svých ubohých a mocným kácí trůny. Nezapomněl na nás...”

Miriam odložila pero. Ne, papyrus do sebe nedokáže nasát tu radost a štěstí. Ten pocit nelze vyjádřit slovy, ten se musí vypovědět celou bytostí. Vzala svitek a hodila ho do ohně, kde se ho ochotně ujal plameny a přeměněný na dým ho poslaly vzhůru k Hospodinu.

Když přišli Jáchym a Anna večer domů, našli na stole vedle připravené večeře krátký vzkaz:

„Ahoj rodičové.

Šla jsem k tetě Alžbětě, vrátil se asi za tři měsíce. Pa, vaše Miriam.“

*„Velebi má duše Hospodina
a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli,
neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici.
Od této chvíle mě budou blahoslavít
všechna pokolení, že mi učinil
veliké věci ten, který je mocný.
Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství
trvá od pokolení do pokolení k těm,
kdo se ho bojí. Mocně zasáhl
svým ramenem, rozptýlil ty,
kdo v srdci smýšlejí pyšně.
Mocně sesadil z trůnu a ponížil povýšil,
hladové nasytil dobrými věcmi
a bohaté propustil s prázdnou.
Ujal se svého služebníka Izraele,
pamatoval na své milosrdenství,
jak slíbil našim předkům, Abrahamovi
a jeho potomkům navěky.“*

Magnifikat – Lk 1, 46–55

Kdybyste byli s námi a poslouchali vyprávění paní Marty Boháčové – naší milé farnice, určitě by vás, tak jako nás, napadlo: z toho by byl pěkný román, a což teprve, kdyby se to zfilmovalo? Paní Boháčová je velmi silná žena, která umí z Božích rukou přijímat situace, tak jak jdou, plně je akceptuje a hledá v nich, jak může pomoci. Její srdce je otevřené Bohu a lidem a v její přítomnosti se člověk cítí tak nějak blaženě a krásně, nechá se „naočkovat“ její radostí ze života a my jsme odcházeli s úsměvem na rtech a radostí ze setkání s ní. Zeptali jsme se naší již 90-ti leté farnice:

■ **Paní Marto, z jaké rodiny pocházíte? Kdy jste se narodila?**

Narodila jsem se v Praze na Karlově 4. března 1927. Sice jako druhé dítě mých rodičů, ale vlastně celý život jedináček. Můj starší bratr zemřel ještě v nemocnici, matce ho po porodu již na kojení nepřinesli. On se narodil v roce 1924 a já o tři roky po něm. Pro maminku to byla velká tragédie a nervově se z toho zhroutila. Lékaři jí pak po mě zakázali mít další dítě.

■ **Z jak situované rodiny pocházíte? Čím byli Vaši rodiče?**

Tatínek se narodil v roce 1891 a byl policejní inspektor, maminka v roce 1894 a pracovala před svatbou v Lobkovickém paláci. Poznali se během vojenské služby tatínka, bohužel se nemohli zít, protože začala válka, během ní se tatínek dostal do zajetí a byl u legionářů v Rusku. Maminka na něj čekala, mohli si psát a ke svatbě došlo až v roce 1923 u sv. Mikuláše na Malé Straně.

■ **Kde jste bydleli, kde jste vyrůstala?**

Legionářům postavili celou ulici v Podolí. Tam jsme měli krásný byt i se zahrádkou a bazénem. Tatínek zřejmě z toho, co zažil v Rusku (špatná strava, strádání...), začal mít žlučnickové potíže, a bál se, abychom mohli být dál platit, a tak začal se stavbou domku na Chodově, který byl postaven v roce 1935, a mohli jsme se přestěhovat. Tatínek se léčil v Karlových Varech a také změna vzduchu mu pomohla.

Do osmi let jsem tedy vyrůstala v Podolí, tak jsme chodili ke sv. Michalovi a sv. Pankráci do kostela. Pamatuji si, že mě maminka ve třech letech držela

la v náručí a arcibiskup Kašpar mi dával na čelo křížek. Od malička jsem chodila do kostela a maminka chodila ke Kajetánu, když jsem byla pod jejím srdcem. Takže již před narozením jsem vyrůstala ve spojení s Bohem. Všechno dobré jsem dostala.

■ **Kam jste pak chodívali do kostela, když jste se přestěhovali na Chodov?**

Pěšky jsme chodívali do Hostivaře do kostela Stětí Jana Křtitele nebo do Kunratic. Pak, když byl postaven kostel na Spořilově, tak tam. V roce 1938 byl vysvěcen kostel sv. Františka, tak pak už sem.

■ **Co jste studovala?**

Na Chodově obecnou školu, nejdříve jsem chodila do žluté budovy a pak do bílé. Z páté třídy jsem šla do gymnázia do Vršovíc v Kodaňské ulici. Kde jsem pak i maturovala. Bohužel byla válka a musela jsem být totálně nasazená.

■ **Takže jste byla v Německu v továrně?**

Naštěstí ne. Můj bratranec byl starostou v Zábltí, okres Lomnice nad Lužnicí v jižních Čechách, a mohl si nárokovat pracovní sílu. Tak jsem mohla přes rok být u něho v hospodářství a pomáhat mu s různými pracemi a i s výchovou dětí.

■ **A co po válce?**

V roce 1946 jsem nastoupila do banky Slávie, během té práce jsme museli jako ročník 1927 a 1928 nastoupit na brigádu do hospodářství do oblasti po vyhnaných Němcích na Šumavu, kde byla pole neobhospodařovaná, jen vojáci je posekali a my děláli další práce: nejdříve žňovou brigádu a po ní bramborovou. Domů jsme se vrátili až po Mikuláši.

■ **Vím, že jste prodělala vážnou nemoc. Jak k tomu došlo?**

Jak jsem říkala, pracovala jsem v kanceláři v banke Slávia, tam byli také kolegové, kteří hodně kouřili a mně ten kouř vadil; stále jsem otvírala dveře na balkón a větrala. Od toho jsem dostala zápal plic. Bylo to dost špatné. Dostávala jsem kalciovky. Dva roky jsem byla léčena v léčebně v Humpolci, tam jsem dostala hnisavou vodu na plicích a hrozilo, že zemřu. První rok byl hodně špatný, nedoufali, že se z toho dostanu.

■ **A tam došlo k osudovému setkání s jednou paní...**

Ano, poznala jsem tam paní Vašíčkovou, která měla otevřenou formu tuberkulózy. Pocházela

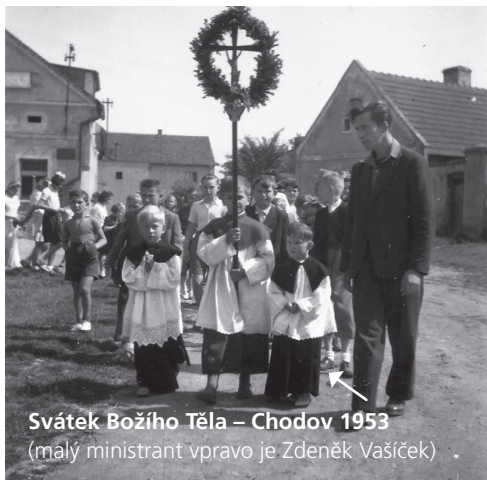
z hospodářství, měla dvě starší děti, manžela a maminku, kteří zůstali sami na hospodářství, museli odvádět velké dávky. Ona sama byla těhotná. Rodina chtěla, aby šla na potrat. Ona říkala, že nechce být vrahem svého dítěte. Rodina s ní přestala proto komunikovat.

Její holčička se jmenovala Martička, a když slyšela, že na mě volají: „Marto!“, přišla ke mně a říkala, že má ke mně nějaký vztah. Jednou ke mně v parku přišla a řekla mi, že až to na ni přijde a dítě se jí narodí, abych napsala její rodině. Když se Zdeněk narodil, hned jí ho vzali, ani mu nemohla dát křížek na čelo, protože byla pozitivní. Jeho pak odvezli do Prahy do Krče do kojeneckého ústavu. Jak jsme pak zjistili, byl krmen mateřským mlékem, protože tam byl Šimsův ústav pro svobodné matky. Ale sociálně byl na tom špatně. Fyzicky se o něj sice postarali...

■ **Vy jste ho někdy navštěvovala?**

Ano, měla jsem občas dovolenou a mohla jsem na víkendy jezdit do Prahy. S rodiči jsme ho chodili navštěvovat, fotila jsem ho a pak fotky dávala paní Vašíčkové. Ona pak šla na reverz domů, i když byla dál nemocná, snažila se doma hodně pracovat, byla sice v izolaci, s dětmi se nestýkala.

Svátek Božího Těla – Chodov 1953
(malý ministrant vpravo je Zdeněk Vašíček)

■ Jak to bylo dál s malým Zdeněčkem?

Z kojeneckého ústavu napsali, že v srpnu, kdy mu bude rok, ho přemístí do Aše, do dětského domova, nebo najde někoho, kam by šel, protože zde mohou mít děti jen do jednoho roku. Ona mě prosila, abych je šla uprosit, aby tam mohl zůstat ještě do doby, než skončí žně, ale zamítli jí to. Tak jsem jí napsala, že by mohl být u nás, než skončí ty žně. Ona byla hrozně ráda. Když jsem Zdenečka ukázala dětské doktorce, tak řekla: „To si berete na svědomí? Tohle dítě je opožděné.“ Po dvou letech byl nad svými vrstevníky. Protože jsem byla v invalidním důchodu na dva roky, mohla jsem si Zdeneč-

ka zatím u sebe nechat. Po žních mě ještě prosili, aby u nás mohl být ještě po bramborách. Jeho tatínek říkal: „Já to nechávám na vás, rozhodněte to.“ Tak u nás zatím byl. Ale já jsem chtěla, aby ho viděla jeho maminka. Tatínek s bratrem za ním občas jezdili. Paní Vašíčkovou jsem nakonec přemluvila a v říjnu za ním přijela. Bylo to po smrti mého tatínka, který umřel na rakovinu. Paní Vašíčková byla tak ráda, že vidí svého syna, a zvolala: „Bože, Bože, to je moje dítě?“ Celou noc u nás prokašlala. Byla ale šťastná, že je on v dobrých rukou, že ho máme rádi. (V březnu příštího roku pak zemřela.)

■ Co Vaše okolí? Přece jenom jste byla bez manžela...

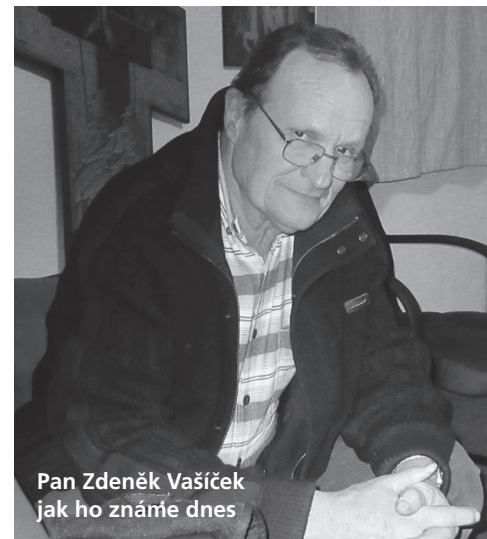
To víte, pro okolí to bylo pobouření. Říkali si: „Ti chová voda, břehy mele. Dva roky byla pryč a co si přivezla.“ Hrozně mě pomlouvali. „Copak by ho mohli mít tak rádi, kdyby nebyl jejich?“

■ Ale Vám už pomalu končil invalidní důchod a měla jste jít do práce...

Když mu byly dva roky, tak jsem ho odvezla za jeho rodinou. Čekala jsem, jak budou reagovat. Přijetí bylo ale studené. Byla jsem tam pár dní, a když jsem viděla, jaká je situace, popadla jsem ho a jeli jsme domů. Začala jsem pak učit na Spořilově náboženství. Tehdy byly plné třídy, učila jsem 7. a 8. třídu, 9. už ne. Zdeněk mě doprovázel na koloběžce. Jeho tatínek posílal brambory a zrní (měli jsme slepice).

Pohřeb chodovské farnice Janičky Náglové – 1958

Pan Zdeněk Vašíček
jak ho známé dnes

■ Vy jste ale měla se svým životem jiné plány...

Byla jsem léta zapsaná u sester Nejsvětější svátosti. V roce 1968 bych bývala mohla nastoupit, ale on byl zrovna v nejhorší pubertě. Maminka už byla mrtvá a nebylo, kam ho dát.

■ Nechtěla jste se vdát?

Měla jsem vážnou známost ještě, než jsem se roznemohla. Poznali jsme se na brigádě na Šumavě. Ale když jsem pak byla v Humpolci na léčení, řekla jsem mu, že jsem nemocná, ať si najde zdravé děvce, aby mě už nenavštěvoval. Byl z toho tak nešťastný, že nemohl ani bydlet blízko nás, tak se odstěhovali, aby mě neviděl a netrápilo ho to.

■ Kde jste pracovala dál?

Já jsem pak pracovala na Hradčanech u nevidomých dětí, protože už nešlo vyučovat náboženství. Ty děti předtím vychovávaly sestry boromejky, pak ale musely projít komunistickou výchovou. Já jsem tam měla i noční služby a kluci za mnou chodili a ptali se mě na různé věci. Když to pak zjistili, měla jsem problémy, že je neučím komunistickou morálku. Inspektor Císař poručil řediteli, aby mě vyhodil. Nejdříve mě ale hlídali, jestli dětem dávám ateistickou výchovu. Ředitel o mě hodně stál, viděl, že mě děti mají rádi. Několikrát inspektorovi odpovíral, ale nakonec mě vyhodit musel. Chytla jsem se v dětském domově. Tam nechtěl nikdo pracovat –

byly tam soboty, neděle, noční bez příplatků. Já jsem byla ráda, že jsem mohla někde být. Musela jsem si dodělat pedagogickou školu a v roce 1968 jsem začala chodit na teologii. Na pedagogické škole jsem měla problémy, i když jsem všechny zkoušky zvládala nejlépe. Uměla jsem totiž těsnopis a mohla jsem doslova zkoušejícím odříkávat jejich slova. Ale přece jen o mně věděli, že chodím do kostela, kde i pomáhám. Jeden profesor mě varoval, že hlavou zeď neprorazím. Říkala jsem mu, že ani nechci. Nakonec jsem maturitu udělala.

■ Ale i z dětského domova jste šla pracovat jinam...

Bylo to v době, kdy povolili interupce a začalo ubývat dětí v dětských domovech. Ty pak rušili a zůstala jsem bez práce. Naštěstí jsem tehdy dala vypracované maturitní otázky mladší kolegyni, když mě o ně požádala. Ona pak dělala ředitelku v mateřské škole na Zahradním Městě a když jsem se jí ptala, jestli bych tam mohla pracovat, velmi ráda mě vzala. Varovala jsem jí, že si se mnou bere kupu lejtester a ona byla velká komunistka. Říkala: „Já si tě obhájím.“ Potom jsem začala studovat i logopedii.

■ Už jste nechtěla „vrátit“ Zdenka jeho rodině?

Ale chtěla. Když měl jít do školy, odvezla jsem ho do Tuklet, aby si tam zvykl, pak jsem jela na dovolenou. Když jsem se tam zastavila, prosil mě: „Tetičko, nenechávej mě tady, vezmi mě domů, tady mě nikdo nemá rád.“ Já jsem ho tam přesto nechala. Řekla jsem mu: „Musíš si tady zvyknout.“ Doma jsem to řekla mamince, ta chudák za týden ztratila 5 kilo a prosila mě: „Přivez ho, jeď pro něho.“ Pak tam jezdil na prázdniny pracovat, tam se naučil všechny potřebné práce na poli.

■ Co byste vzkázala čtenářům Fchodoviny?

Je to důkaz Boží lásky. Komu Pán Bůh – tomu všechno svatě. Nic si nepřičítám, všechno jsem dostala. I když jsem měla příležitost, udělat někomu dobře, je to Boží řízení.

Děkujeme za rozhovor, paní Boháčová, a k Vaším krásným 90. narozeninám Vám přejeeme stálou Boží radost a pokoj, který máte, a ať jste pro nás i nadále důkazem Boží Lásky.

zprávičky z Farní charity

Je pátek před polednem, celá republika je pokrytá ledem, po pražských chodnících by se dalo s úspěchem jezdit na bruslích a v naší kanceláři opět drnčí telefon.

Sluchátko zvedá sociální pracovník Ondřej. Na druhé straně se ozývá mužský hlas: „Dobrý den, to je charita? Já bych potřeboval, abyste mi došli nakoupit. Já se o sebe dokážu postarat, ale venku to strašně klouže. Mám strach, že někde upadnu a něco si zlomím. To by byl můj konec, nesnáším špitály.“ Ondřej se ptá telefonujícího pána, kdy že by ten nákup potřeboval? „No, přeci hned. Mám prázdnou lednici, co budu o víkendu jíst? A ven opravdu nemůžu,“ běduje na druhé straně hladový prosebník. Ondřej se mu snaží vysvětlit, že naše služby nejsou na zavolání, ale plánované. Nejprve musí proběhnout sociální šetření, potom je třeba uzavřít smlouvu o poskytování služby a až po všech zákonech daných procedurách může služba začít. „A já tu zatím zhebnu hladý,“ lakonicky konstatoval sluchátko. Sociální pracovník hladovce uklidňuje. Slibuje, že se poradíme a ještě mu zavoláme. Pokládá telefon a obrací se na mě: „Tak co s tím budeme dělat? Pojedeme tam my?“ Zamýšleně se dívám na hromadu účetních dokladů na pracovním stole a blížící se termín odvezdání vyúčtování dotací v kalendáři. Vyměňujeme si s Ondrou pohled a oba najednou vyslovíme: „Poradíme mu e-shop a jídlo pánovi dovezou až domů.“ Oba se otáčíme ke svým počítačům a zkoumáme dostupné on line prodejny potravin. Hledáme takový obchod, který doveze nákup ještě ten den, doprava bude zdarma nebo limitována pokud možno co nejnižší cenou nákupu a hlavně, aby za dodávku bylo možné zaplatit hotově při převzetí. Obchod máme vybráný a Ondřej znovu zvedá sluchátko, aby zavolal pana Jiřího a předal mu naši radu.

Pan Jiří zvedá sluchátko při prvním zazvonění a sociální pracovník mu vysvětluje, co nás na-

padlo. „To je sice hezké, ale já nemám ten introdent nebo jak tomu říkáte, já už jsem senior, víme, je mi skoro osmdesát, pane. Tak na to berte ohled,“ smutně se ozývá z telefonu. My si zase vyměňujeme pohledy a je jasné, že myslíme na to samé. Nákup objednáme my, obchod ho doveze pánovi až domů, on si ho převezme a zaplatí. Ondřej návrh předkládá panu Jiřímu a ten s nadšením souhlasí. Tak se pánové společnými silami začínají prokousávat formulářem objednávky.

První úskalí na sebe nedalo dlouho čekat, hned na začátku registrace obchod požaduje e-mail a heslo. „Nevím, co to je, ale určitě to nemám,“ praví hlas ze sluchátka, když mu Ondra přečetl požadavky ze serveru „a heslo, to si nebudu pamatovat. Já už si tak dobře nepamatuji, to víte.“ My se rychle poradíme, elektronickou adresu zadáváme charitní a já vymyslím heslo. Se zbytkem kontaktních údajů už nejsou potíže. Komplikace nastávají v okamžiku, kdy si pan Jiří začíná vybírat potraviny. Náš zákazník je záprísáhlý vegetarián a tak musíme každou položku prozkoumat, jestli v sobě neskrývá maso. Nakonec máme vedle sebe položené dva počítače, já hledám podle seznamu vhodné potraviny a zkoumám jejich složení, Ondřej potom předvybrané pokrmy konzultuje s panem Jiřím a hází do košíku. Pak už jde všechno hladce, klikáme na tačítka „objednat“ a loučíme se s panem Jiřím. Ten nám ještě slibuje, že v pondělí zatelefonuje, aby nám poreferoval, jestli jídlo bylo v pořádku doručeno.

V pondělí nám spokojený zákazník moc děkoval a ujistil nás, že se dobrá věc podařila a nákup mu opravdu dovezli až domů. „Tak prima,“ Ondřej si spokojeně zamnul ruce, když položil sluchátko, „myslím, že akutní nákupy máme jednou pro vždy vyřešené.“

Tříkrálová sbírka 2017 byla letos opět úspěšná, naši koledníci spojenými silami vybrali 92 551 Kč. Děkuje všem koledníkům, koledničkům a i vám všem, kteří jste nám do kasiček přispěli.

*Přeji nám všem klidný vstup
do postního období.*

Eva Černá

V sobotu dne 18. prosince loňského roku jsme se vydali na předvánoční výlet do Litoměřic. Sraz jako obvykle u Komunitního centra Matky Terezy, dopravní prostředek – malý autobus. „Na palubě“ nás přivítala Irena Řivnáčová a řekla nám též o zdravotním stavu jáhna Pavla Urbana, který s námi vždy na farní zájezdy jezdil. Teď ale bohužel kvůli zlomenině nemohl.

O průběhu celého dne a o všem, co uvidíme, nás informoval vedoucí zájezdu pan Zdeněk Řeřicha. Dozvěděli jsme se i to, že v den našeho výletu se otevírá poslední úsek dálnice do Drážďan. Dálnice D8 byla po třiceti letech budování celá zprovozněna.

Cesta rychle ubíhala a kolem desáté jsme stáli před katedrálou v Litoměřicích. Po prohlídce s výkladem jsme se vydali za sbírkou umění do Litoměřického muzea.

Po obědě v Biskupském pivovaru jsme zamířili na velké náměstí, kde se konal vánoční trh s doprovodným programem. Za tónů koled se tu prodávaly různé vánoční potraviny, dárky a nechybělo ani občerstvení. Následovala individuální procházka po městě – kostelů, pamětihodností i cukráren je v Litoměřicích dost.

Litoměřice, dávné sídlo Přemyslovců, patří mezi nejstarší česká města. Patronkou Litoměřic je svatá Zdislava, matka čtyř dětí. K městu se váže rovněž pobyt Karla Hynka Máchy, který zde na zápal plic zemřel poté, co pomáhal hasit velký požár. Připomeňme také, že před rokem 1989 byly Litoměřice sídlem semináře pro katolické bohoslovce.

S městem je svázána také postava salesiána a biskupa Štěpána Trochty (1905–1974). Za 2. světové války byl vězněn v Terezíně, Dachau a v Mauthausenu. Byl vězněn i za komunistického režimu a teprve v roce 1967 rehabilitován.

Náš den strávený v Litoměřicích se velmi vydařil. Vraceli jsme se domů plni dojmů, zpívali jsme koledy a říkali si, že do Litoměřic se budeme rádi vracet.

Jiřina Švejdomá
(Redakčně zkráceno)

DEN KÁVY V KCMT

V neděli 12. 2. proběhl v kavárně CafeTerezie první Coffee Day / Den kávy. Měli jste možnost ochutnat a ohodnotit tři druhy velmi kvalitní italské kávy, kávu Miscela D'Oro, Costadoro a Pellini. V nabídce bylo také několik italských desertů nebo obložené ciabatty. Potěšila nás vaše hojná účast a zájem o tuto akci, jejímž hlavním cílem bylo, ostatně jako u každé neděle, abyste po mši svaté nespěchali hned domů a mohli si u šálku kávy, čaje nebo kakaa popovídat, pozdravit se s přáteli a možná se seznámit i s někým novým, kdo s vámi sedí u stolečku. Hodnocení kávy se zúčastnilo asi 50 osob a kávu jste známkovali od jedničky do pětky jako ve škole.

Nejvíce vám chutnala a nejvyššího hodnocení dosáhla káva Miscela D'Oro (známka 1,5), následována kávou Costadoro (známka 2). Tyto dvě kávy budou nyní ve stálé nabídce kavárny.

Podobné akce chystáme i do budoucna, nejbližší vás čeká v době velikonoční, již teď se ale můžete těšit na dobroty, které pro vás Bára Alterová a Jitka Ševčíková připraví. Děkuje P. Michalovi Privarovi, který s nápadem uspořádat Coffee Day v naší kavárně přišel, a připravil výběr nabízených káv. A velmi děkujeme Báře a Jitce za úžasnou realizaci tohoto programu a za milou a ochotnou obsluhu.

Do týmu obsluhy farní kavárny hledáme nové tváře, pokud by vás tato práce lákala a chtěli byste si takto přivydělat, kontaktujte prosím rovnou Báru Alterovou v kavárně.

CafeTerezie bude v březnu otevřena:

- Pondělí, úterý 18–22 (kromě jarních prázdnin 14. a 15. 3.)
- Neděle 9.30–13.00 dále v době programů v KCMT

KSK PRAHA CO BYLO A CO BUDE?

Z KRONIKY SNĚHOVÉ VLOČKY

ZÁPISKY Z ČINNOSTI ODDÍLU PRO HOLKY

Světlušky na Tetíně

Vyrazily jsme na společnou výpravu se Sardinkami ze skautského oddílu Protěž. Všechny společně jsme se rozjely ke zřícenině hradu Tetín a do okolí. Mrzlo, sněžilo a každá z nás nejméně 3x spadla na ledu, ale bylo to skvělé!

Výprava skautek do okolí Liběchova

Sešly jsme se před KCMT v 9 hodin ve velice hojném počtu 5 lidí!!! No, každopádně jsme vyrazily směr Hlavní nádraží, kde jsme se měly potkat s Luckou, která mezitím koupila lístky. Potom jsme

spěchaly na vlak, kterým jsme se měly dostat do okolí Liběchova. Když jsme tam dorazily, byl sněh-úplně všude!!! Vždy jsme kousek šly, pak se zastavily kochat se sochami z pískovce, pohrály jsme si nějakou zimní hru a pak zase šly. Nejlepší to bylo u „Čertových hlav“. Nechápu, proč je tak pojmenovali, když čerty vůbec nepřipomínají – spíš Titány, ale to je na dlouhé povídání. Dokonce jsme stavěly sněhuláka, co nakonec vypadal jako profesor-ka Prýtová z Harryho Pottera. Zkrátka -výprava jak se patří!

Zapsala Drápek

ZE ŽIVOTA VOSY

ZPRÁVY Z ČINNOSTI ODDÍLU PRO KLUKY

Poděkování vedoucím

Poděkujeme moc všem vedoucím, kteří vedou děti v naší farnosti a modleme se za ně i za další lidi, kteří by kříž pravidelné oddílové práce na sebe vzali. Není to legrace, ale je to nesmírně důležité pro naše děti. Kvalitní program, dobrý kolektiv, motivace k výkonům není samozřejmost. Kdyby vedoucí svou práci neodváděli výjimečně dobře, dětem by se na schůzky ani nechtělo. Ale naši vedoucí si s tím vším poradili a děti chodí na schůzky i ze schůzek s nadšením. To je ta nejlepší ochrana našich dětí před riziky, která ohrožují výchovu a kterých je naše město plné.

Na vedení VOSy se po dva roky úspěšně podílejí Matouš, Marek, Vilém, Martin, Vojta, Petr, Ondra a další.

Tříbení v Chotouni

Parta našich instruktorů drží licence na výuku podle „České školy lyžování“ léta broušené univerzitními pedagogy a Českým svazem lyžařských škol. Letos mezi sebe berou Kláru, která je čerstvou absolventkou licenčního kurzu Asociace Profesionálních učitelů (APUL). APUL si vybudoval svou vlastní metodiku. Aby to ostatní nemátl, vyrazil Honza s Klárou do skiareálu v Chotouni provést výzkum rozdílů. Zeptali jsme se Honzy, jestli se s Klárou v Chotouni moc nehádali: „Ani ne, liší se to jen v detailech, APUL moc neřeší vertikál, ale na tom, jak učit jednotně, jsme se nakonec s Klárou hladce dohodli.“

Vrcholí přípravy na lyžák o jarních prázdninách

Na konci ledna byl tým vedoucích prověřit místa plánovaného výcviku v Pecí. Hlavní vedoucí Honza shrnuje: „Chata se nám velmi líbila, skiareál je pro naše sportování připraven v nejlepší kondici.“

Zpráva z teambuildingu v Liberci

Začátkem února jsme odjeli s celou partou vedoucích a instruktorů na tmelící akci. Na sjezdovce jsme se všemi instruktory projeli celou metodiku výuky. V teple fary jsme se věnovali večernímu programu. Udělali jsme i zpětnou vazbu na loňský lyžák. Našli jsme náměty na zlepšení, a tak doufáme ve stále rostoucí úroveň. Významným přínosem team buildingové akce byla přítomnost místního arciděkana, který se nám stal nejen skvělým průvodcem duchovním, ale i zdrojem nezapomenutelné zábavy i vydatného gastronomického zážitku.

CO BUDE?

Letní dobrodružný tábor 2017

Bude probíhat od **22. července do 5. srpna**. Tábor je určen pro děti ve věku od 8 do 15 let včetně. Cena tábora je 3100 Kč. Přihlašování již běží, přihlášky najdete v papírové podobě u sv. Františka a v KCMT nebo na internetových stránkách kskpraha.org, kde také najdete více podrobností.

Těšíme se na vás. Váš táborový tým.

- Marek Stehlík 730 996 732
- Jakub Jarolímek 736 452 995

LYŽÁK / 12. 3. až 19. 3. 2017

Rezervovaná místa na horské chatě jsou již obsazena. Vedoucí proto nasmlovali s chatařem ještě pár míst navíc, a to i s drobnou rezervou. Kdyby se ještě objevil nový zájemce, nemusíme ho odmítnout.

KONTAKTY NA VEDOUcí AKTIVIT

■ Letní stanový tábor:

www.kskpraha.org/tabor.php

Marek Stehlík 730 996 732,
Jakub Jarolímek 736 452 995,
email: taborsk@gmail.com

■ Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek:

www.snehovavlocka.blanik.info,
Lucka Skrčená, tel.: 721 770 421,
l.skrцена@seznam.cz,
Eliška Kosmáková, elzуска@spoluzaci.cz,
Nicole Rážová, nicole.razova@gmail.com

■ VOSA, křesťanský sportovní oddíl pro kluky, sportovky@kskpraha.org.

Matouš Jarolímek (vedoucí oddílu)
736 755 233 – matous.jarolimek@seznam.cz
Marek Fried (zástupce oddílového vedoucího)
731 280 241 – marekfried@hotmail.com

■ Lyžařský oddíl a lyžák o jarních prázdninách:

Honza Procházka (hlavní vedoucí)
tel.: 608 228 730, hory@kskpraha.org

■ Pašije – nácvik dramatizace s dětmi a mládeží

Eliška Brhlová: 606 561 611,
eliska.brhlova@seznam.cz

■ Vodácký oddíl a tábor: Vašek Olšanský,

tel.: 775 521 404, voda@kskpraha.org

■ Půjčovna, vedení KSK Praha a nábor vedoucí:

Jarda Olšanský, tel.: 603 256 411
jarda.olsansky@kskpraha.org

MEDITAČNÍ
MYŠLENKY
MOUDRÝCH

■ Pane Bože náš! Znáš nás, každého a každou lépe, než známe my sebe. Miluješ nás, ačkoliv si to vůbec nezasluhujeme. Pomáhal jsi nám a pomáháš nám znovu a znovu, přestože se chystáme všechno znovu zkazit tím, že si chceme pomoci sami. Jsi soudce, ale i spasitel všeho ubohého a zmateného lidstva. Za to Ti děkujeme, a proto Tě chválíme.

(Karl Barth 1886–1968)

■ Řada lidí stále od křesťanské víry požaduje, aby přinesla do světa pořádek. Mnozí by rádi vynucovali uskutečňování dobra autoritou Boží, když se jejich vlastní autorita ukazuje jako nedostatečná. Ale poctivý pohled do evangelií může člověka přivést k poznání, že Bůh sám si ve světě pořádek nevynucuje. A přece je zřejmé, že zlo a dobro je odlišeno, že Bohu není lhostejné, na jaké straně člověk svým konáním stojí.

(Aleš Opatrný)

■ Svatá Anežka – patronka charity. Byla sličnou dcerou českého krále Přemysla Otakara I. a kynula jí oslnivá kariéra královny a dokonce císařovny. Ale Anežka, vedená láskou k Bohu a bližnímu, se zřekla skvělé životní kariéry, odložila královský šat a rozhodla se v prostém řeholním rouchu sestry klarisky sloužit chudým a nemocným. Všechn svůj majetek věnovala na zřízení a vydržování „špitálů“, tj. útulků pro staré a nemocné lidi. Ty později odezdala do péče zvláštního bratrstva, z něhož vznikl řád Křížovníků s červenou hvězdou.

(Podle Cyrilometod. kalendáře)

■ Mravní přikázání, které hlásal, ale také sám dodržoval – byl Jan Ámos Komenský: **1.** Nehovoř o všem, cos v životě poznal, nevěř všemu, co jsi slyšel, nedychti po všem, co jsi viděl! Necht umíš cokoliv, dělej to, co máš dělat. **2.** Zabraň svým rtům mluvit drzé a sprosté řeči a mít všetečné otázky. **3.** Ke všem lidem buď přívětivý, ale střež se jednat úlisně (podlézavě). Pokrytci sklídí jen hanbu.

■ Moudrému dej a bude ještě moudřejší, pouč spravedlivého a přibude mu znalostí. Začátek moudrosti je bázeň před Hospodinem a poznat Svátého je rozumnost. Neboť skrze moudrost se rozhojní tvé dny a přibude ti let života.

(Bible, Přísloví 9, 9-11)

Myšlenky vybírá Charles Tvrzník

dobrovolníci,
dobrovolnice,
dobrovolníčata

Milé dobrovolnické dušičky, milí farníci, tak je tu měsíc, kdy se začínají země prokousávat první kvítka sněženek, sedmikrásek, bledulek. Země voní jarem a novým životem. Určitě to taky cítíte. Doma mnozí z nás po zimě uklízejí, mění šatník, zbavují se nepotřebného haraburdí. První březnový víkend tak můžete provětrat své šatníky a s tím, co je nepotřebné, přijít na BURZU. Letos bude ve farním sále u sv. Františka.

V kostele a komunitním centru **plánujeme jarní úklid** a potřebovali bychom nějaké dobrovolnické ruce, nohy, lidi. A to **v sobotu 25. března od 8.30 do 12.30**. Co všechno bude třeba udělat? Můžete si vybrat: klasické mytí oken, úklid

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

Pretre, Isabelle:

JAK SI ZPACKAT ŽIVOT snadno a rychle.

Tato kniha vás při náhodném otevření zcela jistě šokuje, takže ji možná zavřete s otázkou: „Co to má znamenat?“ Pokud se však nenecháte odradit, ale začnete se do ní pozorněji, otevře se vám neobvyklé, ale chytré a mnohdy vtipné „zrcadlo ke zpytování svědomí“. To s překvapivou dovedností vyvádí čtenáře ze zahleděnosti na jednotlivé chyby a vzbuzuje v něm otázky o základním nasměrování celého jeho života (ať už jde například o pyšnou soběstačnost, nebo naopak o nedospělou závislost na druhých, přehnaný perfekcionismus, bezbřehý idealismus a podobně). Nejde přitom o naivní blábolení. Ačkoliv autorka nemluví výslovně o Bohu, implicitně má stále před očima člověka, který miluje Boha a bližního. Právě s takovým ideálem poměruje různé nedostatky maskované jednou za rozumnost, jindy za pořádnost, nadšení nebo pravdivost.

Vydaly Paulinky. Kč 149,-

Eldridgeová, Stasi: PŮVABNÁ.

Kdo doopravdy jsem? Jak zjistím, co dělat se svým životem? Záleží na mě někomu? Proč ne-jsem tak hezká jako ona?

Tato kniha je věnována dospívajícím dívkám, které si kladou mnohdy tyto trýznivé otázky. Autorka rozumí pochybnostem, zápasům a obavám, kterým čelí-

okolo domů, čištění židlí v klubovnách, úklid garáže v KCMT, příprava občerstvení pro dobrovolníky. Krom tohoto bychom potřebovali mužskou sílu na instalaci vitríny u bočního vchodu do KCMT, případně někoho, kdo bude ochoten zajet do sběrného dvora s harampádím (blíží bude upřesněno na vývěskách). Zeleň okolo KCMT + átria také volá po údržbě. Po práci jsou všichni zváni na společný oběd ve foyer komunitního centra.

Zastavení u Matky Terezy přivítá tentokrát vzácného hosta, jak se můžete dozvědět v programu. V březnu se můžete také těšit na netradiční folkrockové pašije „Ježíšův příběh“ a to v sobotu 25. března od 18.00. Nebude také chybět občerstvení pro duši a to každou středu po mši svaté v kapli Matky Terezy v podobě postní duchovní obnovy. Téma postní duchovní obnovy: „Tvář tvář životu“ pod vedením P. Michala Priváry a P. Václava Ventury. Požehnaný čas postní doby.

Vlasta Hamalová,

koordinátorka dobrovolníků a programů

te. I ona je prožívala! Nyní vás zve k rozhovoru s ní, při kterém vám pomůže pochopit lži, jež se vám svět snaží vnutit, a probudí ve vás víru, že Bůh vás vidí krásnou a hodnotnou – v každém okamžiku. Nesmírně poctivým a půvabným způsobem vám Stasi pomůže spatřovat milost ve vašem životním příběhu a mít důvěru ve své naděje a sny. Stasi Eldridgeová se podílí na vedení ženské služby Ransomed Heart. Velmi jí záleží na tom, aby ženy objevily svou pravou identitu.

Vydal Návrat. Kč 185,-

Lasconi, Tonino: JÁ SE TAKY ZPOVÍDÁM

(příprava na slavnost svátosti smíření).

Kniha, ve které se otevřeně mluví o zlu, a přitom je jasné, že Bůh má vždycky navrch. Můžete ji číst spolu s dětmi, je velmi vhodná jako základ pro setkání dětí připravujících se na svátost smíření ve skupinkách. Její největší přednost vidím v aktuálnosti dětských radostí a starostí a nabídce konkrétních realizovatelných postupů v boji s vlastními nedostatky. Nenarazíte zde na moralizování, ale na Ježíše, který k dětem promlouvá skrze evangelijní texty. Právě skrze úryvky Písma mohou děti poznat, jak se rozhodnout, aby se jejich jednání a smýšlení ubíralo správným směrem. Kniha ukazuje biblické příběhy ve světle dnešního světa, vede děti k přemýšlení a dialogu.

Vydaly Paulinky. Kč 135,-

V neděli 2. dubna na 5. neděli postní

Sraz ve 14.30 hod. před kostelem Panny Marie na Strahově. Srdečně jste zváni na tuto cestu krásným prostředím Petřína.

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA / BŘEZEN 2017 www.mc-domecek.cz

- Pondělí 8.00–12.00: **Školička Sluníčko**, pravidelný program pro děti od 2 let bez účasti rodičů.
- Úterý 9.00–12.00: **otevřená herna**, od 10.00: **Čas na besedy a přednášky**, 16.15–17.30 otevřená herna.
- Středa 9.00–12.00: **otevřená herna**, od 10.00: **Pohybové hrátky pro nejmenší** (do 18 m.)
- Čtvrtek 9.00–12.00: **otevřená herna**, od 10.00: **Pohybové hry pro rodiče s dětmi** (dětí od 18 m.)
- Pátek 9.00–12.00: **otevřená herna**, od 10.00: **Čas na pohádku**, od 10.30: **Šikulové** – tvořivá dílnička pro děti za pomoci rodičů či prarodičů

Nabízíme tyto besedy, přednášky a kurzy:

- Čtvrtek 2. 3. od 19.00 do 21.00: **Manipulace, co na mě platí a jak jí odolávat**. Sebezpoznavací seminář s Denisou, kde zjistíte, co na vás platí a jak odolávat tlakům okolí. Cena: 100,- Kč.
- Čtvrtek 9. 3. od 18.30 do 20.30: **Manželství jako umělecké dílo**. Manželství a já, faktory šťastného manželství, příčiny rozpadu manželství a lze jim předcházet? Cena: 80,- Kč.
- Úterý 14. 3. od 10.00 do 12.00: **Agrese a neklid u dětí**. Proč emoce často vítězí nad rozumem a vůlí? Jak agresi a neklid usměrňovat skrze výchovu. Cena: 80,- Kč.
- Čtvrtek 16. 3. od 18.30 do 20.30: **Kurz 1. pomoci pro děti do 3 let**. Na semináři se dozvíte, co dělat v situacích, kdy je ohroženo zdraví a život dítěte. Cena: 350,- Kč. Přihlášky na e-mailu: info@fitmam.cz
- Úterý 21. 3. od 10.00 do 12.00: **Dětský vzdor**. Pro jaké vývojové období je vzdor typický a jaké jsou akceptovatelné projevy? Jak předcházet vzdoru u dětí a jak reagovat? Pozvání přijala PhDr. Ilona Špaňhelová. Cena: 80,- Kč.
- Soboty 11. 3., 25. 3., 8. 4. od 9.00 do 16.30: **Kurz efektivního rodičovství**. Program pomáhá rodičům lépe porozumět svým dětem, vychovávat je k odpovědnosti a samostatnosti, správně s nimi komunikovat a povzbuzovat je, řešit konflikty a předcházet špatnému chování.
- Pátek 17. 3. od 15.30 do 16.30: **Malý vědec – sůl nad zlato**. Věda pro děti od 5 do 9 let. Cena:

80,- Kč. Přihlašování a platba předem na e-mailu: mcdomecek@praha.ymca.cz.

PRAVIDELNÉ AKCE:

- **Stále volná místa:** Setkání **Klubu 50+** každé 1. a 3. pondělí v měsíci. Kontakt na koordinátorku klubu Danielu je 777 604 775.
- **PILATES:** každé pondělí od 11.30 do 12.20 a úterý 11.00–11.50: Cvičení pro všechny věkové kategorie, možnost zaplatit si permanentku.
- **Angličtina pro děti:** úterý 14.15–15.00 (8–10 let), 15.15–16.00 (11–12 let), 16.30–17.15 (4–6 let) a čtvrtek 16.10–16.40 (4–6 let), čtvrtek 17.00–17.45 (6–7let).
- **Angličtina pro dospělé:** středně pokročilí 17.30–18.30.
- **POZOR! NOVÝ KURZ: Angličtina pro věčné začátečníky a mírně pokročilé:** každé pondělí od 18.15 do 19.15, přihlášení předem.
- **Povídání v němčině a oživení gramatiky.** Každou středu od 16.45 do 18.15.

PORADNY:

- Po 9.00–10.00: **Laktační poradna** (nutno objednat na tel. 604 572 712 nebo e-mail), poplatek 100 Kč
- Út 9.30–11.00: **Poradna efektivního rodičovství** (nutno objednat na tel. 608 708 786 nebo e-mail), zdarma.
- St 18.00–19.30: **Poradna přirozeného plánování rodičovství** (nutno objednat na tel. 777 200 431 nebo e-mail), zdarma
- Čt 11.00–12.00: **Poradna těhotenství a porod** – MUDr. Hana Belošovičová, PhD. (nutno objednat předem na e-mailu: poradnamcdomecek@seznam.cz), zdarma
- Na objednání – **Výchovné poradenství** – Mgr. Kateřina Neubauerová (objednání na e-mailu: mcdomecek@praha.ymca.cz), zdarma
- Na objednání – **Vývojová psychologie** – Ing. Jana Lokvencová (objednání na e-mailu: lokven-cova.jana@seznam.cz), zdarma

Veškeré informace na www.mc-domecek.cz, přihlášky na: mcdomecek@praha.ymca.cz. Jsme také na:

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- **13. 3. (pondělí)** od 20 h v KCMT – setkání společenství Hnutí fokoláre. Slovo života na březen: „**Smiřte se s Bohem!**“ (2 Kor 5,20). Setkání je otevřené i dalším zájemcům o žití Božího slova. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949
- **Biblické hodiny** probíhají každé úterý od 18.45 na faře u sv. Františka, kromě posledního úterý v měsíci, kdy jsou společné chvály v kostele, a kromě prázdnin. V současné době se věnujeme tématu Blahoslavenství. Srdečně zve P. Michal Privara.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

- **1. 3., 18.00 – POPELEČNÍ STŘEDA** – mše sv. s udílením popelce (KCMT).
- **5. 3., 16.00–18.00 – Keramická dílna – JARO V KVĚTNÍKU** – cena 200,- dospělý, 50,- dítě. Rezervace nutná: www.jana-domsova.cz
- **5. 3.–7. 3. – BURZA ŠATSTVA**, příjem čistého oblečení (Ne 8.45–13, Po 16–21), možnost výběru před odvozem na projekt charity (Út 15–18). Farní sál u kostela sv. Františka.
- **13. 3., 16.00 – Duchovní služba v rámci policie ČR a práce v zahraničních misích**, hostem je Jáhen major Mgr. Jiří Laňka. Přednáška SKS. Klubovna KCMT.
- **16. 3., 18.00 – ZMT: „Potřebuje současné křesťanství reformovat?“ – 4 roky pontifikátu papeže Františka.** Přednáška prof. PhDr. Tomáše Halíka Th.D., sál KCMT, vstupné dobrovolné.

- **20. 3., 14.30 – KAROLÍNA SVĚTLÁ** – divadlo jednoho herce, hraje Stáňa Hošková. Vstupné na místě 50 Kč.
- **Čtvrtek 23. března v 10.00 – mše svatá s biskupem Pavlem Posádem** – následuje setkání nejen pro vdovy.

INZERCE

■ **Jsem na invalidním vozíku** a hledám pomoc osobní asistence PŘÍLEŽITOSTNĚ – nejčastěji v pátek odpoledne až večer – 60 Kč/hod. Pomoc v domácnosti, s nákupy, na WC a vyzvednutí dcery z MŠ. Prosim, ozvěte se na tel. 774 997 662, e-mail: dvorskasarka@seznam.cz.

■ **Modlitební setkání nejen maminek na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne **od 9.30 do 11.30** v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V březnu 2017 se sejde-me **1., 8., 22. 2. a 29. 3.** (15. března jsou jarní prázdniny). Srdečně zve Lýdia Murínová, tel. 730 825 301

■ **Páteční dopolední setkávání (nejen pro starší)** – začínáme v 9 h bohoslužbou slova v kapli KCMT a poté následuje společné přátelské posezení ve foyer. Srdečně zveme! Jana a Viktor Friedovi.

- **25. 3., 18.00 – Ježíšův příběh – folkrockové pašije** – více info na webu (KCMT).
- **26. 3., 16.00 – Keramická dílna – JAK NA SOCHU;** tvárná hlína jako inspirace, cena 200,- dospělý, 50,- dítě. Rezervace nutná: janadomsova@gmail.com, www.jana-domsova.cz.
- **28. 3., 18.45 – Večer chval** – společné chvály, promluva, agapé na faře, kostel sv. Františka.
- **29. 3., 17.00 – předvelikonoční zpověď pro děti** (KCMT).
- **30. 3., 18.00 – vernisáž výstavy obrazů Jakuba Černého.**

TVÁŘÍ TVÁŘ ŽIVOTU – postní duchovní obnova vždy ve středu 8. 3., 15. 3., 22. 3., 29. 3., 12. 4. od 18.45 (ve středu 5. 4. nebude obnova, ale možnost svátost smíření). Obnovu povede: P. Michal Privara a P. Václav Ventura.

- **Protahovací cvičení** – pondělí 9.30–10.30 a středa 19.00–20.00 pod odborným vedením fyzioterapeutky. 5 lekcí 300 Kč, jednotlivý vstup 70 Kč. Bližší informace na fried@kcmt.cz nebo na www.kcmt.cz.
- **PILATES – každé pondělí od 11.30 do 12.20 a úterý 11.00–11.50.** Přihlášení na mcdomecek@praha.ymca.cz

■ **MC Domeček nabízí od 27. února** každé pondělí **od 18.15 do 19.15** kurz **Angličtina pro věčné začátečníky** a mírně pokročilé. Cena za lekci je 90 Kč. Přihlášení na mcdomecek@praha.ymca.cz

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / BŘEZEN

- **Evangelizační úmysl:** Podpora pronásledovaných křesťanů. Za pronásledované křesťany, aby zakoušeli podporu celé církve skrze modlitbu i hmotnou pomoc.
- **Národní úmysl:** O milost a sílu opustit to, co přímo nesouvisí s jádrem evangelia (EG, č. 43).

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY**KANCELÁŘ KCMT – HÁJE**

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–st 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě)

	Kostel sv. Františka	Kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině
2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** Bohoslužba zaměřena pro rodiny s dětmi (katecheze pro děti).

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou (kromě čtvrtka) nebo po dohodě**☎ / mob.****e-mail**

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Michal Privara (farní vikář)	605 346 353	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	
Václav Šebek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575 / 6800 • farnost 19-9362170227 / 0100

Příští uzávěrka bude 15. března 2017

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com

FCHODOVINY

Zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov / 2017 / ročník 16

- redakce: Katka Friedová, Anežka Králová • typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
- za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design